

Wizyta biskupa w siedzibie WIL

W dniu 22 stycznia 2011 r. w siedzibie WIL gościliśmy Jego Ekscelencję Biskupa Grzegorza Balcerka. Ksiądz Biskup skierował do zebranych słowo pasterskie, wznosił toast za pomyślność świata lekarskiego w 2011 r. i wysłuchał koncertu w wykonaniu Chóru i Orkiestry Wielkopolskiej Izby Lekarskiej.

Zebrani mieli okazję wysłuchać premierowego wykonania Hymnu Wielkopolskiej Izby Lekarskiej skomponowanego przez Andrzeja Kolendę. Solistką była Magdalena Lubańska.

Słowo pasterskie bpa Grzegorza Balcerka

„... inną drogą wrócili do swojej ojczyzny”

Ewangelia opisująca wizytę Mędrców ze Wschodu u narodzonego Jezusa ma w tle bardzo ciekawy konflikt kultury śmierci i kultury życia. Jest w niej postać Heroda, który wykazuje to, co możemy dzisiaj nazwać mentalnością antynatalistyczną. Herod występuje przeciw życiu w imię jakości swojego życia, w imię swojej władzy, w imię egoistycznie pojmowanych własnych interesów. Mędrcy nie znają wprost jego zamysłów, ale zostają ostrzeżeni.

Nade wszystko jednak ci ludzie szukający prawdy, idący za słowem ksiąg i znakiem przyrody, gwiazdy – spotkali się z Jezusem. Doświadczyli Tego, który jest Ewangelią życia. To spotkanie odmienia ich. Nie podejmują drogi powrotnej poprzez teren i obszar Heroda. Co to znaczy? Niejako rezygnują z tego, co jest im właściwe, ze swego kręgu społecznego, ze swojego dotychczasowego kręgu cywilizacji. Wracają inną drogą do swej ojczyzny, inną nie tylko geograficznie, ale mentalnie, kulturowo, inną pod względem wartości. Wracają inną drogą i wracają inni!

Szanowni Państwo, Przedstawiciele Służby Zdrowia!

W różny sposób my wszyscy, ale Państwo w sposób szczególny, stajemy w tym zmaganiu kultury śmierci i kultury życia. Dramatem człowieka naszej epoki jest to, że wybiera śmierć... Wybiera ją egoistycznie, wybiera w imię jakości życia, w imię mniej lub bardziej ujawnionego egoizmu. My, którzy jesteśmy świadkami Nowo Narodzonego Boga Człowieka, którzy co roku pochylamy się nad cudem poczęcia, nad radością narodzin, nad tajemnicą rozwoju ludzkiego życia, którzy później kontemplować będziemy misterium cierpienia i śmierci objawonego w Krzyżu Chrystusa, którzy odkrywamy, że krzyż i śmierć stają się bramą do pełni życia, mamy też szczególne zadania.

Nasz błogosławiony rodak, JP II Wielki, kreśląc w niezapomnianej encyklice o Ewangelii życia dramat zmagania kultury śmierci i kultury życia, zobowiązał nas jako Kościół do tego, byśmy głosili Ewangelię życia, wystawiali Ewangelię życia i wreszcie – służyli Ewangelii życia. Warto w tym roku beatyfikacji odczytać niejako na nowo, z perspektywy wydarzeń naszego życia publicznego i osobistego, te postulatory JP II.

Myszę, że wielki dar, jaki otrzymujemy jako naród i jako ojczyzna w postaci majowej beatyfikacji, jest dla każdego z nas konkretnym zadaniem. To jest jakby ten ewangeliczny powrót do swojego świata „inną drogą”, wzbogaconą o spotkanie z Chrystusem w papieskim nauczaniu. Jestem głęboko przekonany o Państwa dobrej woli, o autentycznych czynach miłości, o poświęceniu... Jestem też świadom trudności ekonomicznych, politycznych, społecznych, z którymi Państwo się borykacie... Życzę, by tych trudności było jak najmniej. Ale życzę także, by w chwilach zwątpienia, rozczarowania, może zniechęcenia dane było każdemu z Was doświadczenie spotkania z Bogiem, który dla nas stał się człowiekiem. By dane było każdemu z Was słowo mądrości zawartej w nauczaniu Jana Pawła II. I byśmy wszyscy pośród trudności tego świata potrafili wrócić „inną drogą”, tzn. drogą Chrystusa, drogą prawdy i spokoju sumienia. W tym duchu pragnę teraz przełamać się oplatkiem. Zapewniam, że nie jest to tylko pusty gest. To znak moich najlepszych życzeń i modlitwy za Was.

